

fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 16.07.2017(Nr 1155)

„Kontynuacja”

Pastor Christian Wegert ©

Kazanie:

„Pierwszą księgę, Teofilu, napisałem o tym wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, gdy udzieliwszy przez Ducha Świętego poleceń apostołom, których wybrał, wzięty został w górę; im też po swojej męce objawił się jako żyjący i dał liczne tego dowody, ukazując się im przez czterdzieści dni, i mówiąc o Królestwie Bożym. A spożywając z nimi posiłek, nakazał im: Nie oddalajcie się z Jerozolimy, lecz oczekujcie obietnicy Ojca o której słyszeliście ode mnie; Jan bowiem chrzczył wodą, ale wy po niewielu dniach będziecie ochrzczeni Duchem Świętym. Gdy oni tedy się zeszli, pytali go, mówiąc: Panie, czy w tym czasie odbudujesz królestwo Izraelowi? Rzekł do nich: Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w mocy swojej ustanowił, ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was i będziecie mi świadkami w Jerozolimie, i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi. I gdy to powiedział, a oni patrzyli, został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu. I gdy tak patrzyli uważnie, jak On się oddalał ku niebu, oto dwaj mężowie w białych szatach stanęli przy nich ”

(Dzieje Apostolskie 1,1-11)

W naszej nowej serii kazań, będziemy zajmować się księgą Dziejów Apostolskich. Została ona napisana pod natchnieniem Ducha Świętego przez Łukasza, który był nie tylko lekarzem, ale także historykiem, teologiem i misjonarzem. On należał do misyjnego zespołu apostołów, dlatego nie tylko przekazał relacje, które usłyszał od innych, ale spisał wydarzenia, które sam przeżył. Łukasz był towarzyszem podróży Apostoła Pawła i działał jak swojego rodzaju lekarz całego zespołu. Paweł w Kolosan 4,14 traktuje go jako „*umiłowanego lekarza*”. W Dziejach Apostolskich 16,10 Łukasz po raz pierwszy ujawnia się jako towarzysz podróży Apostoła Pawła. Towarzyszył mu wraz z Sylasem i Tymoteuszem do Troady, podczas ich drugiej podróży misyjnej. W swojej relacji nie wymienił jednak jego imienia, ale napisał tekst w formie. „*Gdy tylko ujrzał to widzenie, staraliśmy się zaraz wyruszyć do Macedonii, wnioskując, iż nas Bóg powołał, abyśmy im głosili ewangelię*”. Łukasz więc tam był. Przez wiele lat podróżował z Pawłem i towarzyszył mu aż do Rzymu. Prawdopodobnie był nawet u boku Apostoła, gdy ten został stracony. W 2 Tymoteusza 4,10–11 wspomina Łukasza po raz ostatni „*Albowiem Demas mnie opuścił, umiłowałwszy świat doczesny, i odszedł do Tesaloniki Kreteut do Galicji, Tytus do Dalmacji: tylko Łukasz jest ze mną*”.

Str 2/ 1155- "Kontynuacja"

Łukasz jest jedynym pisarzem w Biblii, który nie był pochodzenia żydowskiego. Jego pisma zajmują około 1/4 Nowego Testamentu– to jest więcej niż pisma Pawła . Powodem tego jest fakt, że Łukasz był nie tylko autorem Dziejów Apostolskich, ale napisał również Ewangelię Łukasza, do czego odnosi się w wersecie pierwszym naszego tekstu : *"Pierwszą księgę, Teofilu, napisałem o tym wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku"*

Cel księgi

Ewangelię swoją Łukasz oznaczył jako „pierwszą relację”. Gdy Łukasz podróżował z Pawłem, zbierał informacje i robił notatki. W końcu został zewnętrznym przynaglony przez Boga, Ducha Świętego, aby wszystko to spisać w dwutomowym dziele -1 tom to Ewangelia Łukasza, drugi tom to Dzieje Apostolskie, które obejmują okres 65-70 lat. To dzieło Łukasz stworzył dla mężczyzny o imieniu Teofil. Zaczyna się tymi słowami: *„Postanowiłem i ja, który wszystko od początku przebadalem, dokładnie, kolejno to ci opisać, dostojny Teofilu. Abyś upewnił się w prawdziwości nauki, jaką odebrałeś”* (Łukasz 1, 3-4). Łukasz napisał Ewangelię Łukasza, jak również księgę Dziejów Apostolskich, aby pomóc człowiekowi o imieniu Teofil i nam wszystkim– poznać prawdę o Jezusie Chrystusie. Jego zamiarem było napisanie wiarygodnej relacji o tym, jak wieści o Jezusie rozeszły się po całym świecie.

Kontynuacja

Pierwszy tom, Ewangelia według Łukasza, opowiada o tym, co Jezus zaczął robić i czego nauczać (Dzieje Apostolskie 1,1). Tom 2, Dzieje Apostolskie, natomiast nauczają o tym, co Jezus kontynuował i jak nauczał. Tak więc Dzieje Apostolskie kontynuują relację z Ewangelią. Opowiadają dalszą część historii.

Innymi słowy, Łukasz nie dzieli dwóch tomów, gdy opisuje historię Jezusa i jego posługi w pierwszym tomie, a potem gdy skupia się w drugim tomie na początku powstania i rozwoju kościoła. Co więcej w Dziejach Apostolskich pokazał, jak Jezus nadal nauczał i działał, przy czym On używał apostołów przy wsparciu Ducha Świętego. O tym właśnie musimy pamiętać czytając księgę Dziejów Apostolskich. Sprawozdaje to jak Jezus używał ludzi do budowania swojego królestwa. Chodzi o Niego i Jego misję.

Tutaj ważne jest, abyśmy uświadomili sobie, kim jesteśmy jako kościół i jaką misję mamy do spełnienia. Nie chodzi tu o ludzi bohaterów czy apostołów, ale o Jezusa, który to dzieło, które rozpoczął, kontynuuje i do dobrego końca prowadzi. Pan do tej pracy zaangażował Apostołów i angażuje również nas. Wstępny wersec Dziejów Apostolskich oznacza, że misja Jezusa nie została jeszcze zakończona gdy wstąpił do nieba i zasiadł na tronie po prawicy Ojca.

Nie dotyczy to jednak dzieła odkupienia dokonanego na krzyżu. W momencie, gdy Jezus na Golgocie wykrzyknął: *„Wykonało się!”* zostało to naprawdę dokonane. On żył doskonałym życiem, wypełnił Przykazania Boże, w nasze miejsce umarł za nas, aby wziąć na siebie cały gniew, który był skierowany przeciwko nam z powodu naszego grzechu. On powstał z martwych i został wzięty do nieba. Podczas gdy to wszystko zostało dokonane, zbawcze dzieło Jezusa było już zakończone: *"Lecz gdy On złożył raz na zawsze jedyną ofiarę za grzechy, usiadł po prawicy Bożej (Hebrajczyków10,12).*

Raz i na zawsze .Ale wieczne dzieło zbawcze Jezusa było jednak tylko początkiem, ponieważ ta dobra nowina miała być rozpowszechniona poza Jerozolimą. W tym sensie więc misja nie jest jeszcze zakończona– i o tym właśnie jest tom drugi, będący kontynuacją tej historii. Tam występowali teraz apostołowie, którzy mieli być narzędziami w rękę Jezusa. On zamierzał użyć ich do kontynuowania swego dzieła. Czego potrzebowali aby mogli być używani jako instrumenty?

Pewność

Potrzebowali zapewnienia i potwierdzenia, że Jezus żyje i triumfuje nad śmiercią– i otrzymali je: *"Im też po swojej męce objawił się jako żyjący i dał liczne tego dowody, ukazując się im przez 40 dni i mówiąc o Królestwie Bożym(Dzieje Apostolskie 1,3)"*. Nikt nie może być autentycznym narzędziem w ręku Chrystusa Żywego, jeśli nie wierzy i nie jest przekonany ,że Jezus żyje. Apostołowie musieli być absolutnie pewni, że on pokonał śmierć. Dopóki nie byli, nie widzieli konieczności misji, ale chcieli znów wrócić do swojego starego życia by pracować jako rybacy. Kiedy jednak zostali fundamentalnie przekonani, że Jezus Chrystus złamał moc śmierci, że był niezwyciężony i przez nic,

i nikogo nie mógł być zatrzymany, stali się skutecznymi narzędziami w ręku Boga. Po swoim zmartwychwstaniu, Jezus ukazywał się swoim uczniom w ciągu 40 dni wciąż i wciąż na nowo: *"Spójrzcie na ręce moje, że to ja jestem. Dotknijcie mnie i popatrzcie, wszak duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że ja mam. A gdy to powiedział, pokazał im ręce i nogi. Lecz gdy oni jeszcze nie wierzyli z radości i dziwili się, rzekł im: Macie tu coś do jedzenia? A oni Podali mu kawałek ryby pieczonej i plaster miodu. A on wziął i jadł przy nich"* (Łukasz 24,39 - 43). Jezus ukazał się swoim uczniom, rozmawiał i jak z nimi, aż w końcu przekonali się ,że On żyje. Było to absolutnie konieczne ze względu na wielką misję, która przed nimi leżała, kropka .To była dla nich wspaniała misja, która była absolutnie konieczna. Czy dzisiaj nie jest tak samo? Zawsze, kiedy ludzie mają osobiste spotkanie z Jezusem i są przekonani, że On żyje, misja nabiera rozpędu. Potrzebujemy osobistego spotkania z Bogiem, zanim On użyje nas jako narzędzia w swoim dziele!

Pouczenie

Czego jeszcze potrzebowali apostołowie, aby wypełnić polecenie Jezusa? Potrzebowali pouczenia o Królestwie Bożym: *"Im też po swojej męce objawił się jako żyjący i dał liczne tego dowody, ukazując się im przez 40 dni i mówiąc o Królestwie Bożym"* (Dzieje Apostolskie 1,3). Uczniowie potrzebowali czasu, aby zrozumieć o co chodzi Jezusowi. Gdy był jeszcze wśród nich i mieszkał z nimi wiele od niego słyszeli, jednak nie wszystko rozumieli. Gdy Jezus teraz chciał kontynuować swoje dzieło, konieczny był kolejny kurs. Potrzebowali dalszych instrukcji na temat tego, co miało nadejść. Jezus mówił do nich o Królestwie Bożym. Przy tym uczniowie mieli wiele pytań: *"Co to jest królestwo Boże ? O czym są prorocтва Starego Testamentu? Czy Królestwo Boże przez służbę już przyszło? Jaką rolę ma odegrać kościół?"* Oczywiście, nie jesteśmy apostołami. Oni byli wyjątkowi w historii zbawienia i widzieli Jezusa twarzą w twarz (Dzieje Apostolskie 10,40 - 41).Co więcej, mieli oni wyjątkowy autorytet (Efezjan 2,20). Ale Jezus nie tylko posłużył się apostołami, ale do dzisiaj angażuje ludzi w kontynuowanie swojego dzieła. Każdy chrześcijanin ma być narzędziem w ręku Naszego Pana i dlatego każdy z nas potrzebuje również przekonania, że On żyje, jak i stałej nauki. Ponieważ tak jak uczniowie my również potrzebujemy czasu aby to wszystko zrozumieć. Amen